

Jeżeli do pomiaru użyto instrumentu kąтового i taśmy należy zaliczyć obydwie należności.

Oplaty za druk zamówień i czek wymierza się wedle pozycji 21 taryfy cen.

Załącznik C do rozp. Min. Skarbu z dn. 22 grudnia 1923 r. poz. 29.

Należności za czynności urzędowe, potrzebne do utrzymywania w ewidencji operatu katastralnego.

TARYFA I.

1. Za przepisanie całej, części lub reszty posiadłości gruntowej na nowego posiadacza:

- a) należność zasadnicza 0,25 fr. zł.
- b) nadto za każde 10 koron (choćby rozpoczęte) czystego dochodu . 0,05 „ „

Jeżeli uchwała sądowa lub arkusz zgłoszeń obejmują realności zapisane w kilku arkuszach gruntowych, należy liczyć takse zasadniczą tylko jeden raz, a czysty dochód wszystkich arkuszy posiadłości zesumować.

Przy wspólnych posiadłościach należy w zestawieniach porównawczych zmienionych arkuszy w rubryce „uwaga” podać imię i nazwisko nowonabywcy.

2. Za przepisanie pojedynczych parcel, przechodzących jednym aktem prawnym na nowonabywcę:

- a) należność zasadnicza 0,25 fr. zł.
- b) nadto od każdego 10 (choćby rozpoczętych) punktów 0,10 „ „

Ilość punktów tworzy suma parcel i ich czystego dochodu, przyczem rozpoczęte korony zaokrągla się do pełnych koron.

3. Przy złączeniach arkuszy posiadłości należy zaliczać należność jak pod 2. a), b).

4. Przy utworzeniu nowego arkusza posiadłości dolicza się nowonabywcy także należność za ilość użytych druków wedle pozycji L.p. 17 taryfy cen A.

5. Przy sporządzeniu arkuszy posiadłości dla gmin zrekonstruowanych należy wymierzać należność jak pod 2. a), b).

6. Sprostowania omyłek w operacie katastralnym wolne są od należności.

Oplaty wedle taryfy I mają być wymierzane we wszystkich wypadkach tak pomiarowych, jak i niepomiarowych, t. j. od każdej czynności ewidencyjnej, z wyjątkiem punktu 6 i wypadków zmian w przedmiocie i w uprawie, gdy nie zachodzi równocześnie zmiana w posiadaniu.

TARYFA II.

Za pomiary urzędowe wynosi:

- a) należność zasadnicza 0,75 fr. zł.
- b) a nadto od każdego 25 arów po 0,05 „ „

Za każde rozpoczęte dalsze 25 arów

liczy się 0,05 „ „

Jeżeli pomiar obejmuje kilka parcel położonych w różnych miejscach (tej samej gminy) należy liczyć takse zasadniczą tylko raz, a następnie po 0,05 fr. zł. od każdego 25 arów w każdym położeniu.

Za przeprowadzenie podziałów w mapach katastralnych na podstawie planów działowych, sporządzonych przez cywilnych techników należy zaliczać całą należność wedle taryfy I i całą należność wedle taryfy II, przyczem jednak wszystkie parcele działowe objęte jednym planem (w tej samej gminie) należy uważać jako jedną grupę.

Za pomiary zmian w przedmiocie i w uprawie, jeżeli nie zachodzi równocześnie zmiana w posiadaniu, ma być wymierzona połowa taryfy II, jeżeli zaś zachodzi także i zmiana w posiadaniu cała taryfa I i cała taryfa II.

Przewidziane w art. 57 ustawy ewidencyjnej z 23 maja 1883 r. grzywny porządkowe w kwocie 2 koron, w razie nieusprawiedliwionego niejawienia się wezwanych posiadaczy gruntowych do udzielenia urzędnikowi pomiarowemu wyjaśnień co do stanu posiadania, ustala się do kwoty 1 fr. zł. od każdego wypadku przekroczenia.

30.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych.

Na zasadzie art. 12 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragrafy 20, 21 i 22 rozporządzenia wykonawczego z dn. 30 stycznia 1920 r. do ustawy o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. № 15, poz. 81) zmienione rozporządzeniem z dnia 17 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 36, poz. 239) otrzymują następujące brzmienie:

§ 20. „Wszelkie umowy najmu pomieszczeń dla urzędów i zakładów skarbowych, o ile termin najmu nie przekracza 3 lat, a wysokość czynszu równowartości 500 franków złotych rocznie, zawiera Izba Skarbowa. O ile czynsz roczny przekracza równowartość 500 franków złotych, lub termin najmu 3 lata, projekt umowy winien być przedstawiony do zatwierdzenia Ministerstwu Skarbu wraz z opinią Dyrektora Izby Skarbowej.

Kontrakty najmu podpisuje w imieniu Skarbu Państwa Dyrektor Izby Skarbowej lub upoważniony przez niego urzędnik”.

§ 21. „Do czasu wydania ogólnych przepisów o sposobie przeprowadzania robót i dostaw państwowych w każdym poszczególnym wypadku określa Izba Skarbowa, w jaki sposób ma być wykonana dostawa lub robota, czy przez przedsiębiorcę w drodze przetargu lub z wolnej ręki, czy sposobem gospodarczym, o ile chodzi o dostawy i roboty do równo-

wartości 500 franków złotych; co do robót i dostaw przekraczających równowartość 500 franków złotych decyduje Ministerstwo Skarbu”.

§ 22. „Umowy dostaw i umowy wykonania robót, o ile cena dostawy czy roboty nie przekracza jednorazowo równowartości 150 franków złotych mogą być zawierane przez naczelników urzędów skarbowych w granicach przewidzianego na ten cel kredytu. Jeżeli cena umowy przekracza równowartość 150 franków złotych, a nie przekracza równowartości 1.000 franków złotych projekty umów winny być zatwierdzane przez Izbę Skarbową; gdy cena przekracza równowartość 1.000 franków złotych należy wyjednać decyzję Ministerstwa Skarbu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r. Z tym dniem traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 stycznia 1920 r. do ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. № 36, poz. 239).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

31.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 grudnia 1923 r.

w przedmiocie umorzenia należności skarbowych z tytułu zaległych podatków i opłat oraz kar za zwłokę i grzywien.

Na zasadzie art. 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Zaległe po dzień 1 stycznia 1924 r. z tytułu podatków i opłat należności Skarbu Państwa wraz z odsetkami i karami za zwłokę ulegają z tymże dniem umorzeniu, o ile w poszczególnej pozycji księgi bierczej wzgl. listy płatniczej kwota podatku nie dosięga równowartości jednej dziesiątej franka złotego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

32.

Rozporządzenie IV Ministra Skarbu

z dnia 1 stycznia 1924 r.

w celu wykonania art. 1 do 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym.

Na mocy art. 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 746) zarządza się co następuje:

Do art. 2 ustawy.

Obowiązek podatkowy.

§ 1. Obowiązek opłacania podatku majątkowego obciąża osoby fizyczne i spadki wakuujące (nieobjęte) oraz osoby prawne.

Obowiązek ten może być albo całkowity albo częściowy, zależnie od tego czy dane osoby (spadki) podlegają podatkowi od wartości całego majątku, czy też tylko od wartości części majątku.

Osoby, obowiązane do opłacania podatku od wartości całego majątku.

§ 2. Od wartości całego majątku podatek opłacają:

1) osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na tym obszarze dłużej niż rok;

2) spadki wakuujące (nieobjęte) po osobach wymienionych pod 1);

3) osoby prawne, mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Do osób prawnych zalicza ustawa również spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe). Za siedzibę osoby prawnej uważa się to miejsce, w którym znajduje się główny zarząd tejże osoby.

Do wartości podlegającego podatkowi majątku nie dolicza się jednak wartości nieruchomości, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej oraz kapitałów zakładowych i obrotowych, służących poza obszarem Rzeczypospolitej do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, górnictwa, przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, o ile tego rodzaju przedmioty majątkowe:

a) należą do osób fizycznych i spadków wakuujących (nieobjętych);

b) zostały nabyte lub ulokowane zagranicą przed dniem 31 grudnia 1918 r.;

c) zostały pociągnięte do podatku tego samego rodzaju w kraju, w którym się znajdują, a odnośne państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przedmiotów majątkowych znajdujących się w Polsce.

Okoliczności, czy wymienione wyżej majątki zostały nabyte lub ulokowane zagranicą przed 31 grudnia 1918 r. oraz, czy majątki te podlegają podatkowi majątkowemu zagranicą, winien udowodnić płatnik przed wymiarom podatku.

Jeżeli jednak w postępowaniu wymiarowym okaże się, że podatek zagraniczny jest mniejszy od